

КАКВА ЩЕ БЪДЕ РАБОТАТА В БЪДЕЩЕ

Особено полезно е да се направи обстойна преценка на изминатия път, но освен това и именно въз основа на тази преценка да се види пътя в бъдеще. На своето отчетно-изборно събрание отечественофронтовците от 4-та нивова организация при квартал „Асенов“ — В. Търново съсредоточиха вниманието си точно върху това.

Освен отчет, освен конкретната критика към слабостите в работата на организацията изобщо и към отделни членове още в доклада на нивовото ръководство, изнесен от председателя Стефан Мирчев, бяха посочени и основните моменти на бъдещата работа.

Въз основа на целите, посочени от Петия конгрес на Отечествен фронт, въз основа на задачите към масовите организации, очерчани от Майския пленум на ЦК на БКП, нивовата организация правилно се ориентира при поставянето и изпълняването на своите конкретни цели и задачи.

Според дружеската атмосфера, в която протече събранието, според отчетната цялост на работата, личи, че това е организация, която и досега е успяла да извърши твърде много, която е успяла да създаде свой авторитет в квартала. С право вече основното внимание и с доклада, и с приетите решения, и с изказванията на много от присъстващите се насочва към пълното масовизиране на организацията, към работа с всички избиратели за включването им в редовите на Отечествен фронт. Събрането отреди първо място на този въпрос. Първо място би трябвало той да заеме и в работата занапред.

Положително и радостно е, че наред с това грижата и вниманието на хората от организацията все по-цялостно се насочва към подемането и пълното разгръщане на инициативата на квартал „В. Коларов“ във В. Търново за конкретна работа със слабите ученици, с младежите и изобщо с гражданите с противообществени прояви. Добрите резултати, постигнати от пенсионерката учителка Мара Савова, която през изтеклата учебна година е работила с няколко изоставащи ученици, доказват на цялата организация, че, когато човек от все сърце се залови с отсъествяването на тази цел, успехи неминуемо ще се родят. За бъдещата работа, която трябва да се разгръне в това отношение, говориха на събранието и съветничката Ана Радева, и Кина Гализова, и други.

За стремежа на комисията за обществен контрол бързо и смело да реагира на нередностите и слабостите, за непримиримостта на цялата общественост в квартала към някои нередности по поддържане реда и хигиената говори Коста Петров, обръщайки внимание, че в бъдеще това трябва още по-непримиримо да се извършва.

Отечественофронтовците направиха критичния извод, че идейно-възпитателната работа при тях все още се изразява предимно в организиране на чествания или в записването за просветни форми, занятията на които се посещават само от една част от участниците. Редом с тази констатация те предложиха в бъдещата работа да се ползват за лектори на просветни събрания социалисти и общественици от квартала, да се канят хора от лекторските групи.

За благоустрояването и хигиенизирането, за постиженията в това отношение досега и за това, което ще се прави в бъдеще, даде отговор съветникът Йордан Савов.

Отечественофронтовците поставиха на своето събрание всички ония въпроси, по решаването на които са работили през изтеклата година, всички ония въпроси, които имат да решават занапред. Непосредственият дружески разговор, който то се поведе на събранието, направените оценки в доклада и изказванията, дадещите препоръки към новото ръководство, изказаните мнения, приетите решения подкрепят желанието за още по-активна, още по-хубава работа на 4-та нивова организация и в бъдеще. Нужно е само задружността и общото външение за работата, проявени на това събрание, да бъдат спътници за организацията през всичкото време.

Бл. КОЧЕВА

ЛЪЧИ ОТ ГОЛЯМОТО СЛЪНЦЕ

„...Светската книга е непресъхващ извор на знания и опит. Тя разкрива пред читателите нови светове, прониква в бъдещето, оставя светла диря в живота на хората. Светската книга е най-ценен помощник на тудеците се в нашата страна, на цялата наша интелигенция, специалистите, работниците и кооператорите в тяхната всекидневна практическа работа, във всички области на социалистическото строителство.“

(Из поздравителното писмо на др. Тодор Живков до участниците в Първото национално съвещание на първенците в разпространение на светската книга в България).

НАВАРНО ви сте минавали край книжарницата за светска литература „А. С. Пушкин“ във Велико Търново. Спирали сте се пред витрините. А после? ... Влизате — толкова книги — М. Горки, Н. В. Гогол, Н. Островски, М. Шолохов, А. Макаренко. ... Но едва ли бихте прочели заглавията на стотиците томове, които лежат по рафтовете и чакат вас! Избирате си някоя от тях, обвивате ви я с тънка амбалажна хартия и я отнасяте във вашата библиотека. Тази книга ви разтваря обаятието си и ви топи от лъчите на голямото слънце — науката, разкрива ви общата и трудолюбивата на светските братя — строители на комунистическото общество.

ТАКА Е ВСЪКИ ДЕН

БЕЛОВЛАС ЧОВЕК се е надвесил над рафтовете и отбира заглавия. Ето, той си отбира дълга тома „Анатомия и физиология на човека“, плаща ги и се запътва към дома си.

Влиза някой друг. — Моля, извинете, — обръща се той към продавачката Елена Ковачева. — Нещо ново в програмата на драматичния

во има ли? А какво ли търси кърдироко-сател Елисавета Томова, ученичка от VI клас? Но и нейното желание е отгледено. Малката цигуларка си купува тъй необходимия „Солфеджо“. По очите ѝ зазира пламъкът на радостта. Струва ти се, че, щом си отиде у дома, ще вземе цигуларката и ще заиграе новите мелодии, сега „скрити“ между кориците.

— Моля ви се, другарко! Дайте ми поне единия комплект „Схеми по шоссерство“, — замова се учителът Иван Славчев от с. Ресен. — Трябва ми за училищния кабинет по трудово обучение.

— Съжалявам много, но имаме заявка за пет броя, а са изпратили само два. Пък и те са за абонаги. Ще направим допълнителна заявка.

— уверява го Елена Ковачева. — Добре, Тосава бихте ли се погрижили да ни доставите „Таблицы по техника на безопастността по държавно-работване“?

— Разбира се! ...

— Абонаги сте, нали? — Да! — Заповядайте! ...

Така е всеки ден. Стотици приятели на светската книга: ученици, студенти, инженери,

Творческа дружба

Бяха дошли да поговорим за предстоящото комсомолско събрание. След като уточнихме всички, предложих на двамата младежи от Локомотивното депо да се запознаят с нашето производство. Да си признаем, не очаквах, че са толкова наблюдателни. В това се убедих едва след няколко дни, когато в програмата на драматичния

им състав, изнесена на организираната съвместна комсомолска среща, бяха намерили място и някои неща в нашата работа.

В близко време локомотивите ще гостуват на комсомолците от Бонбонената фабрика.

Розка Добрева

секретарка на ДЧМС в Бонбонената фабрика — Г. Ореховица

Центърът на партийната дейност

Историческите решения на Осмия партиен конгрес вдъхнаха сили и вяра сред трудовите колективи в цялата страна. В битката за превръщане на тези решения в живо дело не оста на назад и трудовият колектив на ДИП „Рекорд“ — Г. Ореховица. Партийната организация застана твърдо на своя пост и поведе колектива от победа към победа. Политическите и стопанските задачи заеха централно място в нейната работа.

На заседанията на партийното бюро и на събранията на първичната партийна организация винаги се поставяха на обсъждане въпросите по техническия прогрес, качеството на продукцията, трудовете и производствената дисциплина, производителността на труда, себестойността на продукцията и др. При решаването на тези стопански задачи партийната организация си служи с изпитаните методи на работа — възлагане на партийни поръчения, инструктажи и беседи с агитаторите, профгрупови и комсомолски събрания.

Партийната организация системно поставя на обсъждане и въпроси, като идейното възпитание на комунистите и на целия колектив, работата на бригадите за комунистически труд, икономическата политика на Партията в съвременния етап

на развитието на нашата страна, комунистическото възпитание на младежта, организационните и стопанските проблеми в светлината на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП.

Всичко това дава възможност на партийната организация да се превърне в авангард на колектива при изпълнението на производствената програма, да помага за повишаване политическата съзнателност и трудовата активност на всички работници.

В резултат на така построена работа колективът на предприятieto завоюва редица трудови отличия — стана носител на преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на Профсъюзностойността на продукцията и др. При решаването на тези стопански задачи партийната организация си служи с изпитаните методи на работа — възлагане на партийни поръчения, инструктажи и беседи с агитаторите, профгрупови и комсомолски събрания.

Зад тези цифри стоят трудовете хора от фабриката — техниките, предачниците, пресукачите. Те са неуморни в изпълнение предначертанията на

„Ударник на комунистическия труд“. Отличници са на Комитета по културата и изкуството. А наскоро, на Първото национално съвещание на първенците в разпространение на светската книга в България, бяха наградени с по един портативен радиоприемник.

При план за деветмесечие 18 360 лв., те реализираха изпълнение за 22 600 лева и записаха над 500 абонаги.

... Пък ревностни разпространители станяха учителите Ружка Стойчева, Найя Паскалева, Цветомила Савова, Катя Данчева и още много други.

И ний така сме им благодарни, че те ни запознават с много нови приятели — светската книга.

Стоян ПЕИЧЕВ

ФЕСТИВАЛ НА СЪВЕТСКИЯ ФИЛМ ТЪРЖЕСТВО НА ПРАВДАТА

ФИЛМЪТ „ТИШИНА“ е снет по едноименния роман на Юрий Бондарев. Той е създаден, за да се утвърди още един път човешкото единство, да се утвърди в борбата, в непримиримостта. Филмът на В. Басов следва духа и буквата на романа: построен е също така бавно, повествователно. И това би било във вреда, ако не бе бил поистинно напрегнат драматизъм, който ни завладява в края на краищата изцяло.

Няколко са пътищата пред Сергей след арестуването на баща му. Единият е — да повярва във виновността на Николай Григоревич. Този път е отхвърлен: живял през всичкото време с баща си, синът не е могъл да не види, че животът му е живот на честен човек и комунист. Вторият път е пътят на смиренното: ако е нужно, да се откаже от баща си, доброволно да поеме на плещите си товара на вината и в края на краищата да бъде сломен от този товар. Но и по този път Сергей не може да тръгне. Това негово „не мога“ е главното в образа.

Наистина: защо Сергей ни е така близък? Той не ни е просто само симпатичен: храбър младеж, прекрасно воювал, мил, добър. Знаем за какви постъпки се наказва и заедно с него изпитваме глухо недоволство.

В това чувство на съчувствие се крие и отговорът за художествения и граждански успех на филма. Всички знаем, че да се постигне това в изкуството не е лесно. Единството възниква само тогава, когато правдата на един факт се съчетае с правдата на цялата дълбока и точна идейна концепция на произведението. В такъв филм като „Тишина“ тази яркост на виждането се проявява по възловите епизоди: във филма те са няколко и един от тях е заседанието на партийното бюро в института, където се учи Сергей.

Защо е снета тази жестока, сурова, безпощадна сцена? Затова ли само, за да ни

напомним за миналото и да ни накара да изпитаме болка от несправедливото осъществяване на човека? По начало като че ли затова. Ето той стои, Сергей Вохминцев. Стои най-накрая на дългата маса, стои като престъпник, разяждан от мъка и несъществуваща вина. С убеждението на фанатик, вторачил в Сергей сух, трескав поглед, секретарят на партийната организация Свиридов с ярост обвинява, опивайки се от собственото си красноречие. Като че ли и всички други са също понадали под властта на неговата реч: в голямата стая — лепкава тишина, никой не поглежда към другите, всеки се е пригаил, чака.

И изведнъж — така просто и многозначителна в своята простота реплика на Морозов: „Вохминцев, вземете пепелницата“. И не само реплика — и жест: през масата той протяга ръката си към Сергей и демонстративно я задържа, докато в отговор Сергей не протяга и своята. Премаването става, но за всички — най-напред за изпълнителя и режисора — това не е просто акт на вежливост. Това е акт на подкрепа — явна и мъжествена. И от този момент всички добива допълнителна окраска. Първият, суровият смисъл не изчезва, но се явява и друг. Започва да звучи темата за човешкото достойнство, на човешкото братство, на взаимната

подкрепа. Става яростно съдържаният Косов — той няма факти против Уваров, но с цялото си същество чувства неговата лъжливост. Немногоословно с него се съгласява Морозов. Техният пример заразява и други. Това вече не е набиване, това е бой. Бой с неравни сили, с пределен изход от порано изход и това е много — и за Сергей, и за нас, и за всички.

Филмът е силен, мъжествен именно затова, защото на такъв, като Свиридов, Уваров, Биков, се противопоставят хора, като Сергей, Константин, Косов, Морозов, Нина, Мукомолови. ... Противопоставя се самият живот, в който произволът от времето на култа към личността и всичко, свързано с този произвол, се явява като нещо противоречиво.

Във филма има и друга, по-слабо подчертана, но не по-маловажна мисъл. Да не се поддаваме, да бъдем верни на себе си, да бъдем верни на тези принципи, които независимо от всичко трябва да бъдат принципи на единствено възможната форма на съществуване — принципите на Ленинската партия.

Сергей е изключен от партията, напуска института, той едва ли не е отпъннат. Но в своите очи той ни да момент не престава да бъде оня същият чаптан Вохминцев, какъвто се явява в на-

чалото на филма. И не само в своите очи. На секретаря на райкома Аким Никитин Гнездилов е достатъчна само бележката на Морозов, за да му възложи работата. И това доверие към непознатия човек, и дружбата на Константин, която става особено предана, и любовта на Нина, и подкрепата на Морозов — всичко това се слива във филма в един победен, ликуващ финал. Един финал, който сме очаквали, който ни е нужен, като закономерен завършек, като тържество на правдата.

Б. Р. Филмът ще се проектира от 19 до 25 октомври в кино „Искра“ — Велико Търново.

ДОБРИТЕ СТОПАНИ

Д познават отдалеч. Такива са лясковските кооператори.

Още не беше отминало лятото, а те започнаха подготовката за есенната сеитба. Прибави бяха фийт и грахът, основаните площи — около 2000 декара веднага бяха изорани на дълбочина 20—22 см. Останалите площи изораша на 19-20 см дълбочина. Петнайсет дни преди самата есенна сеитба лясковчани отново преораша почвата на 13-15 см. Техните грижи не спреха дотук. Два-три дни преди сеитбата лясковчани и дискови плугове минаха през площите — подготвиха леговището на семената. Този път дълбочината беше още по-малка. Предварително всеки декар земя беше подхранен с 40 кг суперфосфат. Сега кооператорите бързат да приберат царевичата, да освободят и подготвят нови площи за сеитба.

Ръководството на ТКЗС обръща сериозно внимание и на подготовката на семената за посев. За почистването им беше приодена огромна зала. Там всички ориентиране се задвижват с мик. Работна ръка почти не използва, а семената, след четирикратно последователно почистване, излизат като чисто лато. Още при самото пресичане на семето, то автоматично се овлажнява. Но-нататък се смесва със суперфосфат — на 30 кг пшеница се слага 10

кг суперфосфат. Гранулираният суперфосфат предварително е пресит в обикновена вейлка през две сита, така че гранулите са от порядъка на зърната 2-4 мм. Смесва — зърно по гор — се поставя в чували и овачка ред, да бъде посята в подготвената почва.

Механизаторите в Лясковец не скръстнаха ръце. Ремонтна машини, подготвиха сеялките — 7 на брой, от които 6 да работят непрекъснато, а 2 да бъдат в резерв. Погринаха се за вълчките и грапите. Тги комисии провериха изправността на машините и единодушно констатираха: „Можем да започнем есенната сеитба“.

Товава запалва дъждовете. Обезпокоиха се и ръководители и кооператори в Лясковец. После времето се отпани, климата земята, стана на пина — само за посев.

На 4 октомври започна сеитбата в местността „Вачова кория“. Блокът е голям — 910 декара. На места земята не беше изсъхнала, но сеялките заобикаляха мочурливото, оставяха го за последния момент. На „Вачова кория“ вече се зелене „Безостая-1“. Израснаха и 5-6 см. И на „Зайков кладенец“ отдалече се откроява нежна зелена пелена. Този блок е засят за един ден — на 6 октомври. И тук сеитбата на 500 декара пшеница е качествена. Радва човешкото око огромната гладна повърхност.

— От определените за висо-

чи добиви 2000 декара, от които ще получим по 300 кг пшеница, сме засяли 800 декара. Подхранваме с 10 кг суперфосфат и 20 кг амониачна селитра. Нашите сеялки осигуряват по 700 зърна на квадратен метър. Богатите на сеялките се прегледват основно по 2-3 пъти на ден. Погледайте и ще се убедите — говори агрономът Димо Арменчев.

Взр ли се човек в земята, няма да види нито едно зърно, останало на повърхността.

— Ечера засячихме последните декари ечемик в „Мочура“. Добре прорабиха мочетата — 1800 декара ечемик минахме по план и го засяха до последния

Заредиха се хубави есенни дни. Това благоприятства за изпълнението на селскостопанските задачи и кооператорите от Полскоотръмбешки кооператив заобикаляха мочурливото, оставяха го за последния момент. На „Вачова кория“ вече се зелене „Безостая-1“. Израснаха и 5-6 см. И на „Зайков кладенец“ отдалече се откроява нежна зелена пелена. Този блок е засят за един ден — на 6 октомври. И тук сеитбата на 500 декара пшеница е качествена. Радва човешкото око огромната гладна повърхност.

— От определените за висо-

метър. Сутрин започват в 6 часа, а вечер сент до късно на фарове. Виждайте ли ей там онези сеялки? Обслужват ги Стойне Костов, Димитър Илиев и Кина — жена му, — един от най-първите. Все над 100 декара на ден сент.

Няколко машини се гонят по безкрайната черна шир, описват чуден път, кръстосват земята.

— Кръстосаната сеитба дава най-добри резултати — не спира да разказва агрономът. — Блокът в м. „Кантова“ през миналата година доказа това — по 405 кг пшеница получихме от декар.

В Лясковец очакват след добрата сеитба добри резултати.

Калояна НИКОЛАЕВА

Д. ДАНЧЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Г. Ореховица

Усилен труд

Заредиха се хубави есенни дни. Това благоприятства за изпълнението на селскостопанските задачи и кооператорите от Полскоотръмбешки кооператив заобикаляха мочурливото, оставяха го за последния момент. На „Вачова кория“ вече се зелене „Безостая-1“. Израснаха и 5-6 см. И на „Зайков кладенец“ отдалече се откроява нежна зелена пелена. Този блок е засят за един ден — на 6 октомври. И тук сеитбата на 500 декара пшеница е качествена. Радва човешкото око огромната гладна повърхност.

— От определените за висо-

В помощ при прибирането на захарното цвекло са работници и служители. Добра работа вършат и учениците от Средното политехническо училище, от което дневно излизат по 250-300 души и спестиха много труд на кооператорите.

Сериозна грижа на стопанското ръководство е навреме да се засе. Едновременно със сеитбата се извършва и наторяването на площите.

Не се забравя и силажирането.

М. ЦОНЕВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. П. Тръмбеш

И тези посетители на книжарницата са намерили интересни книги.

при вас? ... — Един момент! Как се казва брат ви? — Петър Атакагов. — отсече Глория Петрова. — Продавачката разлисти книгата за абонаги.

— Да, дошли са! Той е абонагиран за „Справочник на машиностроителя“. Дошли са 5 и 6 том, ще ги вземете ли?

— Да! Елена обви ержливото книжките и ги подаде. — Идвам за „Економическа енциклопедия“ за Окръжната станция за съобщенията, — каза чернокоят мъж. — Абонаги сте, нали?

— Да! — Заповядайте! ...

Така е всеки ден. Стотици приятели на светската книга: ученици, студенти, инженери,

И ЗА ПРОДАВАЧИТЕ

ТЕ СА ДВАМА ДУШИ.

Единият — Панайот Димитров, който е от създаването на книжарницата, а Елена Ковачева е тук от десетина години.

И двамата са носители на Почетна грамота за добра работа, за активно пропагандиране и разпространяване на светската книга. И двамата могат свидетелстват до същето си за присвоено звание

в. „БОРБА“

Стр. 2, бр. 126, 18, X, 64 г.

Така не се сее

С ПО-ГОЛЯМА ЗАГРИЖЕНОСТ!

ТКЗС В С. РЕСЕН е забелязали това), влачката бе много лека и голяма част от семената оставаха незарити. Трабваше веднага да се спре сеитбата и да се отстранят повредите. А ако не беше извършена проверка? Сигурно другарите щяха да си продължават да работят така, без да се смущават, без да им е неудобно от това безотговорно отношение към сеитбата.

Съвсем друго бе положението този ден в блока под лозето от производствения участък в съставното село Водолей. Трактористът Пеню Върбанов сееше върху много добре подготвена площ и качествено. Трудно можеше да се намери незарито семе.

В съставното село Никоп на 11 октомври наличните четири селски почиваха. След като бяха засели около две хиляди декара, другарите от производствения участък бяха сиреди вече по липса на освободени площи. Това следва да по-скоро да се избегне, защото сеитбата няма да може да завърши в най-благоприятните срокове.

Добър член кооператива е ТКЗС в с. Ресен. И организацията на труда е добра. Обаче, отделни случаи, като горепосочените, показват, че е нужно да се работи още и още по затегане на дисциплината, по усилване на контрола и самоконтрола, по укрепване още повече на съзнателността сред механизаторите.

Н. МИНКОВ
член на Инспекцията за партнен и държавен контрол

ОТ 16 ДО 18 СЕПТЕМ. ВРИ 1964 извършихме проверка по хигиенното състояние и охраната на труда в ДИП „Елба“ — Елена. В проверката участваха и един представител на комисията за народен контрол в предприятието и един представител на профкомитета. Установено бе, че предприятието е реконструирано. Съобразно характера на производството, в цеховете има сравнително много и големи врати и отвори. Те обикновено се държат отворени и се създава възможност за въздушно течение, което, особено през студените месеци, е причина за простудни заболявания, преобладаващи в предприятието.

Монтираните аспирационни уреди не дават необходимите резултати. Особено голяма е запареността в цеха за плоскостри. От направените изследвания от Окръжна санитарно-епидемиологична станция през юни се вижда, че запареността е 426 мг/м³ или няколко пъти по-голяма от допустимата. Особено тежко е положението при парния котел и в отделеното за тоене на ленти.

В предприятието има баня, която не е напълно довършена и обзаведена.

При проверката липсваха лични предпазни средства за работа с електроенергия, шмиргелови апарати и др. Така, например, електроенергия работеше само с един ненапълно подготвен шлем, без ръкавици, престилка и гамаши.

На шмиргела в ремонтната работилница очилата бяха с едно стъкло, а в точиларното отделение нямаше очила. В гатерния цех Димитър Петров работеше със скъсан предпазен колан. Подобни случаи имаше и другаде. Ръководството на предприятието не само не е доставяло редовно необходимите лични предпазни средства, но не е упражнявало достатъчен контрол по употребата и съхраняването им.

Обезопасяването на наличната техника и на работните места е сравнително добро. Допускат се, обаче, и немалко случаи машини и работни места да действуват необезопасени. В цеха за плоскостри предпазителят на ремъка на електромотора на дробилната машина беше снет. Подвижният шмиргел в същия цех не отговаряше на никакви изисквания по безопасността на труда, поради което беше спрял, и др.

ДИП „Елба“ системно е ревизирано от контролните органи по охраната на труда, санитарията и прокуратурата, давайки са съответни предписания със срокове и отговорници. От ревизионен протокол от 10. V. 1962 г. не са били изпълнени 22 предписания. С ревизионен протокол от 21. III. 1963 г. са дадени 80 предписания, от които са изпълнени 35, а по даденият от Окръжна санитарно-епидемиологична станция през юни с 25 предписания са изпълнени само 4.

В колективния трудов договор за 1964 г. са заложени 17 мероприятия по охраната на труда и по социално-битовите въпроси, от които не са изпълнени 6 мероприятия с вече изтекъл срок. В колективния трудов договор няколко години наред се залажува направата на стая за лична хигиена на жената, обаче, още не е направена.

Тетрадите за инструктажа на работниците не се водят напълно по изискванията на наредбата. Не може да се види какъв вид инструктаж се води — външен, производствен и пр. Не може също така да се види кой извършва външния инструктаж. В цеха за плоскостри пет новопостъпили работници не са се подписали, че са инструктирани. Не е попълнено кой ден и кой ги е инструктирал.

В предприятието не се упражнява достатъчен контрол по спазването на правилата на безопасността на труда. По баняните се работи без притвивки. На особено опасните машини, каквито са повечето в предприятието, не са разработени и поставени основните правила за безопасни начини на работа. Съществуващите нагледни материали не се поддържат в подходящ вид.

През 1962 г. в ДИП „Елба“ са допуснати 53 трудови злополуки с изгубени 759 дни, а през 1963 година — 60 злополуки с изгубени 908 дни. През първото полугодие на тази година са допуснати всичко 14 злополуки с изгубени 195 дни.

Болшинството от злополуките и немалка част от заболяванията в предприятието се дължат на допуснати пропуски по безопасността и хигиената на труда и не спазване на правилата и нормите по охраната на труда от работниците.

Инженерно-техническият и средният ръководен персонал не полагат достатъчно и системни грижи за обезопасяване на техниката и не упражнява необходимия контрол за спазване на правилата по безопасността на труда при изпълнение на производствените процеси от работниците. Съществува и известно формално отношение към анализирания на трудовите злополуки и съставянето на актовете. В почти всички случаи е посочено, че причината за злополуката е от невнимание на работника и обикновено за мероприятията се набелязва „постоянен инструктаж“. Неправилно се отчитат трудовите злополуки и биват травми по формата за Държавно обществено осигуряване. Така, например, за второто тримесечие на настоящата година са посочени 9 битови травми, а в отчета за полугодията те не фигурират.

Всяко тримесечие се правят анализи на заболяемостта и на трудовите злополуки. Анализът на злополуките, обаче, не е задълбочен. Не се посочват взети от ръководството мерки и не се предлагат нови мерки. Обикновено се изброяват случаите и се описват причините.

През първото полугодие, по доклад на директора, дирекционният съвет е разгледал въпроса по охраната на труда, в резултат на което злополуките са намалели. Профкомитетът също е разгледал състоянието на охраната на труда и е взел мерки за подобряването ѝ. Но по този въпрос трябва още и още да се работи. Нужно е да бъдат отстранени всички слабости по охраната на труда, да се подобри хигиенното състояние в ДИП „Елба“ — Елена.

Кирил КАРАИВАНОВ
заведящ инспекцията по труда при ОСПС

Христо КУЗМАНОВ
районен прокурор в Елена

Румяна КУШЕВА
помощник-санитарен лекар при Окръжна санитарна станция

Дъждовете са виновни

КАЧЕСТВОТО НА ХЛЯБА В БУТОВО

СЕЛО ПАСКАЛЕВЦЕ. Един клас ученици са в Селската гора. Имат час по природознание. Учителят им говори за атмосферните явления. — Хората боледуват с близки бои врати, прозорци, които са изложени на дъжд, за да не гният. И желаят, за да се запази от ръжда, трябва да се боядиса или да се покрене. — Децата слушат със зяпнали уста. Но... на път за училището те минават през стопанския двор и виждат колитния кантар, пълен с вода.

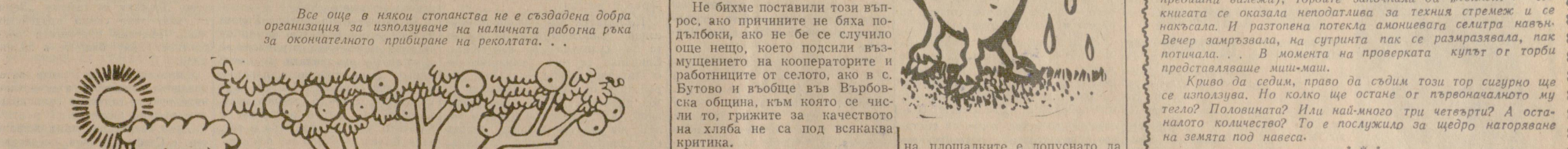
Завалият въпроси към учителя: — Другарю учител, желаят нали ръждясва? — пита Иванчо. — Да. — Шом е така, защо ръководството на стопанството не помисли за покриване на кантара? Учителят замълчава. Децата забелязват, че не са боядисани врати, прозорци, а някои от тях вече са провиснали от пропичане. Пан въпроси. Учителят той път трябва да отговори. И той обяснява, че тия сгради са стари.

— Ами новият свинарник стар ли е? — обажда се Герасим, синът на свинецелата. — И там вратите и прозорците не са боядисани и никой няма намерение да ги боядиса. — Ето там на частните къщи не е така — забелязва един паланик.

Учителят е затруднен. Ще ли му помогне ръководството на ТКЗС.

М. МИНЧЕВ
от Обществена редакция на в. „Ворба“ в с. Дъског

Всичко това предизвика проверка от страна на Инспекцията за партнен и държавен контрол. Фактите се потвърдиха. Установено бе, обаче, и друго — спокойствието и незаинтересоваността на бутовските ръководители. Две седмици по-късно от случката, за която рестана дума по-горе, не бе направено нищо за запазване на пшеницата от по-нататъшно за

Дълго време в селата на Върбовска община се произвежда лошокачествен, с ниска повърхност, силно напукана горна кора и лоша шуфливост на средната хляб. Причините са известни — липса на достатъчно глутени в брашното и второ, че то не се оставя да отлежи, а направо от мелницата се дава за производство, което намалява хлебопекарните му свойства. И едната, и другата са от странични, но между ръководствата на потребителната кооперация и трудово-кооперативно-то земеделско стопанство се води нескончаем спор, кой трябва да получи глутени от ДПЗХ „Тр. Саралиев“ във Велико Търново и за чия сметка трябва да бъдат фирите, ако се смеши повече брашно и остави да отлежи в складовете на кооперацията.

Има и още нещо — недостатъчни са грижите и контролът за правилното съхранение на пшеницата. Ето и някои факти. Още при прибирането на пшеницата и изсушаването ѝ

не бихме поставили този въпрос, ако причините не бяха дълбоки, ако не бе се случило още нещо, което подсили възмущението на кооператорите и работниците от селото, ако в с. Бутово и въобще във Върбовска община, към която се числи то, грижите за качеството на хляба не са под всякаква критика.

Дълго време в селата на Върбовска община се произвежда лошокачествен, с ниска повърхност, силно напукана горна кора и лоша шуфливост на средната хляб. Причините са известни — липса на достатъчно глутени в брашното и второ, че то не се оставя да отлежи, а направо от мелницата се дава за производство, което намалява хлебопекарните му свойства. И едната, и другата са от странични, но между ръководствата на потребителната кооперация и трудово-кооперативно-то земеделско стопанство се води нескончаем спор, кой трябва да получи глутени от ДПЗХ „Тр. Саралиев“ във Велико Търново и за чия сметка трябва да бъдат фирите, ако се смеши повече брашно и остави да отлежи в складовете на кооперацията.

Има и още нещо — недостатъчни са грижите и контролът за правилното съхранение на пшеницата. Ето и някои факти. Още при прибирането на пшеницата и изсушаването ѝ

на площадките е допуснато да се развали 7550 кг, която до преди известно време все още не бе заприходена. По-късно, при отчитане на плановите количества за държавата, е била върната около 30 тона пшеница с ниско хектолитрово тегло, която, вместо да бъде отделена, е смесена с другата и станала причина за влошаване на общото състояние на пшеницата в склада. По същия начин се е постъпило и с върнатата поради висока влажност пшеница, която е причина да се запари около 20 тона качествена пшеница.

Всичко това предизвика проверка от страна на Инспекцията за партнен и държавен контрол. Фактите се потвърдиха. Установено бе, обаче, и друго — спокойствието и незаинтересоваността на бутовските ръководители. Две седмици по-късно от случката, за която рестана дума по-горе, не бе направено нищо за запазване на пшеницата от по-нататъшно за

ДРУГАРИО МАРИНОВ,
дай някой материал
по работата на комисията за
народен контрол — подкачи
шеговито председателя на ко-
мисията. — Гледам току се
пхатат тук и там, плащате
разни началници, магазинери
и други отговорници.

Той се усмихна, извади от
една доста обемиста папка
свитък от пет листа и ми го
подаде.

— Тук е отчетена нашата
работа за тримесечието, — от-
сече председателът с чувство-
ство на изпълнен дълг. — Про-
чети и товага говори.

Взех доклада, прочетох го
заинтересуван. После още вед-
нъж. И направих извода: ху-
бава дейност, видими резул-
тати, голяма полза. За три

месеца зоркото око на народ-
ния контрол неведнъж е на-
белявало в магазините на по-
требителната кооперация и във
фурната, в ресторанта и чика-
лицата, в детските градини и
училищата, в ТПК и здравна-
та служба — навсякъде. Не
един ръководител — зачервен
и ядосан — е подписвал про-
токоли — констатиращи сла-
бости и препоръки от про-
верките, вземал ги е пред-
вид.

И ето — културата на об-
служването в търговските за-
ведения се подобрява, пови-
шава се и хигиената. Но, дру-

гарио председател къде са ви-
релите за смет на търгов-
ската сграда, които комисията
ви препоръчва да сложите, за-
да не се разнасят нечистотии
по главната улица? Хлябът
се подобри. Браво, хлябарю!
Но защо спряте да произвеж-
дате хлябове с пръдълговати
форма? А закупките за пет-
стотин ученици кога ще осигу-
рите?

Стадионът вече е на за-
вършване, подпомага се ви-
сшият мост. Още много са
изпълнените предложения. Но,
другарио председател на съве-
та, бийте тревога в окръга —

още един проливен дъжд и ве-
ката ще отнесе новата бензино-
станция, ще извиди селото.

Защо се забавя строежът на
подпорната стена? Училищ-
ният двоен се разшири и вече
се ограда — прекрасно! Но
кога ще се устрои? Читалищ-
ният салон е ремонтиран и е
поне привлеклив, но защо по-
ригивт теч? Трябва да за-
почва строежът на нов култу-
рен дом.

Така комисията за народен
контрол в с. Кесарево проверя-
ва наред, прави предложения
за отстраняване на допусна-
ти слабости, следи дали те се
изпълняват, помага.

Д. МИХАИЛОВ
от Обществена редакция
на в. „Ворба“ в с. Кесарево

ОД ТОВА ЗАГЛАВИЕ в стр. № 14 на „Народен контрол“ от
посетителите от ръководството на ДП „Транспред“ — занема-
рен крап „Пioneer“ и липсата на достатъчно грижи за работни-
ците от службата в гара Златарица. С писмо от 11 октомври ДП
„Транспред“ — клон Г. Орхановия ни съобщава:

„Взети са всички мерки за отстраняване на допуснатите сла-
бости и нередности в обекта ни в с. Златарица. Дължим да ви
уведоим, че срещаните голямо затруднение по ремонтването на
подпорния път. Въпреки разпоредбата на министъра на транс-
порта и съобщенията подпорният път да се ремонтира от ж. п.
управление — Г. Орхановия и нашите молби до Управлението и
министерството, подпорният път и досега не е направен.

В момента, въпреки че разполагаме с малко иранове, които
в голяма си част са за занемарени в товаренето на захарно
целуло, на гара Златарица товарното става по механичен начин
чрез автокран.

Започна ремонтването на крана „Пioneer“.

„НОВИТЕ СТОПАНИ“

В СЪЩАТА СТРАНИЦА беше отправена критика и към
СГК „Домострой“ Свищов за несвоевременно и неа-
честово извършване на ремонт на училищата. В писмо от 1 ок-
томври Градският комитет на Партията в Свищов ни съобщава:

„Изнесените констатации отговарят на истината. Бюрото на
Градския комитет на БКП в заседанието си от 19 септември се
занима с тези въпроси и набеляза съответни мерки за преодо-
ляване на слабостите, обръна внимание на отговорниците“.

Същата страница беше отправена критика и към
СГК „Домострой“ Свищов за несвоевременно и неа-
честово извършване на ремонт на училищата. В писмо от 1 ок-
томври Градският комитет на Партията в Свищов ни съобщава:

„Изнесените констатации отговарят на истината. Бюрото на
Градския комитет на БКП в заседанието си от 19 септември се
занима с тези въпроси и набеляза съответни мерки за преодо-
ляване на слабостите, обръна внимание на отговорниците“.

Димитър ДРАГАНОВ
председател на комисията за
народен контрол в Беброво

в. „ВОРБА“
Стр. 3, бр. 126, 18. X. 1964 г.

ИЗОБРАЗИТЕЛНОТО ИЗКУСТВО ВСЕ ПО-БЛИЗКО ДО ЖИВОТА

Плодотворна среща

ИЗПРАВЕНИ на пътя към комунизма, ние се спираме да направим преглед на силите, преглед на редовете — от първия до последния.

Редиците са пълни. Зад редиците са делата, неизброимите, мирни дела на крачещия уверено по друма на комунизма народ.

Напред, пред редиците е Партията, Партията, която изведе от мрачната, човеконенавистна тъмнина своя народ, за да го поведе към светлото утре.

Животът, пътят се е превърнал във фронт. И всеки е войник на този фронт. Войник е работникът, селянинът. Войници са художниците, писателите — хората на изкуството. Те са верни помощници на Партията в най-благородната и мисия — възпитанието на нашия народ.

Трудно е да се върви по този път. Трудно, защото оттоподът, който умира, е проточил многобройните си отровни пипала навред.

Но 20-годишният наш свободен път доказва, че, когато всеки войник е на поста си, никакви отрови, нищо не може да спре победния му марш. Партията е напред. Въдъхновява, ободрява, учи, помага!

Другарят Тодор Живков в речта си пред културните дей-

ци преди година и половина подчерта, че най-жестоката, най-решителната борба е тази на идеологическия фронт. Всички оръжия на тази борба — науката, изкуството и културата трябва да бъдат винаги остри, винаги насочени в сърцето на врага, да славят подвизите на народа, да го вдъхновяват по пътя му към бъдещето.

В този дух премина разговорът между членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП и членовете на изпълкома на Окръжния народен съвет и художниците. Пред творбите си в изложбата художниците получиха оценка за своето участие в общия устрем напред и пожелания за още по-сериозни успехи по пътя на майсторството, в служба на народа.

Вниманието, което Партията оказва на творците, грижите, които тя полага за тяхното развитие, са стимул, който няма да закъснее да даде своите резултати.

Вниманието на цялата общественост, повишеният интерес на трудещите се към проблемите и развитието на изобразителното изкуство, грижите да се познава това изкуство, да се търси както поезията и музиката, ще подтикнат художниците да бъдат естетически подготвени за комунизма. Защото комунизмът е идеалът на човечеството.

Ръководители на окръга разглеждат с интерес изложените картини.

Няколко дни след обсъждането се състоя среща на художниците с членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП и членовете на изпълкома на Окръжния народен съвет. Окръжните ръководители разгледаха изложбата. След това се състоя сърдечен, непринуден разговор. С няколко думи срещата бе открита от секретаря на групата на художниците Йордан Попов.

Нас ни радва това, че не сте се увлекли от модернизма, — заяви членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Димитър Стойков. — Вашето вдъхновение трябва да идва от героизма, който проявяват трудещите се, да бъдете по-близо до живота, до хората.

Членът на Централната ревизионна комисия на БКП и председател на изпълкома на Окръж-

ния народен съвет другарят Йордан Костов подчерта, че в нашия окръг има много първенци, герои на труда — в промишлеността и селското стопанство. И задача на художниците е да поканят на платната си трудовия героизъм, новите хора. В художествените изложби все повече трябва да се откроява съвременното.

На тези въпроси и на повишаване на майсторството си в изкуството си и кандидат-членът на Централния комитет и секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Димитър Стойков, „По-добре трябва да се организират бъдещите изложби, художниците повече време да работят над картините си“ — заяви той. Другарят Йордан Попов благодари от името на художниците за ценните напътствия, за грижите, които се полагат, за да могат те да работят още по-плодотворно.

Обсъждане на Окръжната художествена изложба

„Патриарх Евтимий“ — проф. Васил Стоянов

които да отговарят на тези изисквания.

Докладчикът обстойно подкрепи резултатите от дейността на окръжните групи на художниците, чиято проява са плод на правилната политика на Централния комитет на БКП и Съюза на художниците.

Художникът, идейно обвързан с обществената среда, в която се развива и твори, се явява акумулатор, който събира в себе си добродетелите на средата и ги превръща, посредством своите изобразителни средства в художествени произведения, съдържащи огромен емоционален, идейно-естетичен заряд.

Най-съществен фактор за развитието на изобразителното изкуство се явява комплексът от условия, които средата ще създаде, за да могат художниците, действително кадарени хора, да постигнат онова, което времето изисква от тях. Безспорно, настоящата изложба е показателен пример за това. Съдържанието й показва, че средата, в която се създадена, все още не е действителната, подходящата среда, за която става дума. И, въпреки това, за пръв път във Велико-Търновския окръг е осъществена действително художествена изложба. Изложените творби носят необходимия идеен, естетичен и пластичен заряд, независимо от това, че не всяка от тях е постижение за изложбата и за своя автор. Дилетантският самоделически (не самоделиен) характер на голямата част от произведенията в досегашните изложби, който сега отсъства, доказва, че тук се е работило задълбочено както по промяната на обстановката, така и по линията на подбора на произведенията, по пътя на твор-

ческото изграждане на всеки отделен автор. Изложбата се явява преломен момент в развитието на изобразителното изкуство в този край. И естествено е логичният завършек на започнатото да бъде една бъдеща, в най-скоро време, изложба, първа по своите качества в страната.

Един общ поглед върху изложбата е достатъчен, за да се констатира голямото тематично, свързано с нашата съвременна, близка и далечна действителност, многообразие. Различните пластични проблеми, които си поставят живописните плоскостни, голямото техническо, разбира се, неформално, но свързано и диктувано от съдържанието, разнообразие в графиката, личният, макар и не доведен до един желан край почерк на всеки автор са качества, които са много сериозен радостен факт. Компетентният наблюдател ще отбележи, че в групи, отдавна сочени като водещи в страната — в Пловдив, например, че се забележи едно приближаване на почерка на художниците, едно уеднаквяване на идеопластичните задачи, едно банално показано съдържание. При тази съпоставка не може да не бъдат поощрени тенденциите в настоящата изложба.

От друга страна изложбата търпи сериозни забележки, ако се приложи към нея най-висок критерий. Липсата на достатъчно многофигурни композиции, които биха били отражение на сложни прояви в нашата действителност, липсата на скулптура, каменна и монументална, не могат да не бъдат една от сериозните грижи в бъдещата работа на групата на художниците.

По-нататък др. Божков направил анализ на отделни автори и на определени техни творби по реда на разглеждането.

Участието на проф. Стоянов, чието място в нашата живопис е известно, само по себе си е принос, сериозен, принос еквивалентен с този на по-младите. Зашто опитът, зрелостта, натрупаната мъдрост в неговия творчески път щастливо се съчетава с буйния, настойчив и надежден стремеж на по-младите творци.

Неговата композиция, със своята сложна подредба на фигурите, съчетана с майсторското, вътканено в нея, сложно живописно богатство, със своите ярко типизирани герои, особено чрез образа на Патриарх Евтимий, със своя дълбока замисъл, достоен за една такава достойна тема, е едно от най-сериозните произведения в изложбата, макар че в него има по какво да се дискутира. Успешното съчетание на идеите и пластични компоненти в неговото произведение довежда до онзи лаконичен изказ, който е толкова необходим на всяка творба за нейното разбиране и нейното въздействие.

В същата зала е поместен графичният раздел, който с оригиналните творби на четирима автори потвърждава изказаните в началото мисли за доминиращите положителни качества на изложбата.

И сега младият художник Григор Спиридонов потвърждава своето сериозно отношение към тематичните и пластичните проблеми в своите творби. Подборът на значими теми, осъществени с подходящи графични (в случая) средства, свързани органично в шикли, допринася за доброто му представяне в изложбата, спомага за сериозния облик на последната.

Особено подчертани са качества на художника в голямата му гравюра „Новият“, където лаконично, с помощта на остър шрих, на един сложен, наситен колорит, с категорична характеристика на героите постига максимално въздействие. Атмосферата, наситена с драматизъм, както в тази гравюра, така и в „Рудник Медет“, „За 50 000 лв.“, „Последният ред иска думата“ и особено в „Победител“, атмосферата, в която живеят създадените от него образи, е в същност типичната атмосфера на непоколебимата борба на народа ни за светло бъдеще.

Спиридонов Борисов е също един млад, търсещ художник. Творбите му „Разхвърляне на тор“, „Паришци“ носят дъха на нашето село. Природата у него е монументална. Литографиите му са пепен принос към изложбата. Особено добре е представен с композицията си „Дъжд“, където тежният труд на полето, калената българска селянка не са предадени елементарно, а чрез етично създадената атмосфера. Характерното за Борисов единство между мисъл и формално естетично средство е също така подчертано в неговата композиция „Утро“.

Характерно за друг млад участник в изложбата, Петър Спасов, е задълбоченото обис-

ляне на сложните проблеми, които си поставя за разрешение. Неговите творби носят много лиризм, подчертан чрез меката му литографна линия, чрез мекото преливящо се от топло към студено петно, почти живописно, идентично с мекия, ласкав тон, който е характерен в отношението му към неговите герои — трудовете хора. Потвърждаващ при мер за това са литографиите му „Канадджин“ и „Гара Перловец“.

Петър Минчев със своята серия литографии, въпреки някои рисунчени и композиционни неудачи, се явява оригинален със свежото си графично чувство. Графично добре организирани и силно въздействащи, отразяващи на пръв поглед едно ежедневие, гравюрите на Минчев са добре усетено начало на негов личен стил. Силни, въздействащи неговите творби са „Ятчка“ и „Към новия обект“.

Характерно за графичите в изложбата е, че те добре композират и рисуват.

По-нататък др. Божков изрази отново съжалението си от липсата на скулптура в изложбата. Спирайки се на единствената скулптурна творба — глава на работник от Добри Лешаров — той подчерта, че на произведението, въпреки някои външни белези на монументалност, липсва един дълбок вътрешен пълнеж, липсва вътрешният живот.

В изложбата участвава проф. Никола Кожухаров. Старият майстор на историческата картина и тук е верен на себе си. Стремелът му да построи на класическия принцип композицията си, както по разположение на групите, така и колоритно, се е увенчал с успех. Оригинално поставеният главен герой — Теодосий Търновски — точно на геометричната ос на картината, умело съчетан с подреждането на другите герои, не внася в никой спучай типичната за подобни композиции скука. Интерес представлява също ритмът между правите теодосиеви ученици и рисуваните фигури по стената зад тях. И, въпреки че в работата му липсва пълна психологическа и физическа характеристика на героите, проф. Кожухаров е постигнал характерната за избрания момент атмосфера.

Радостен факт в изложбата са творбите на Ботю Грудев и Емил Кузев. И двамата автори дълго време отсъстваха от нашия художествен живот. Сега те се явяват успешно на една обща-

„Победител“ — Григор Спиридонов.

ствена прещепка.

В работите на Ботю Грудев познатите му качества на добър рисувач и колорист отрисовано се съчетават с по-зрялата му вече мисъл, с по-сериозните пластични задачи, които си поставя. Художник с много темперамент, творбите на когото задълбочават богатото чувство, вложено в тях, един бъдещ майстор на психологическия портрет, Ботю Грудев е ценен участник в изложбата.

Емил Кузев се явява наново с познатите си от академична качества. Академичната рисунка, известната етидност, като имаме предвид дългото й отсъствие, не са слабости. Напротив, това, че тръгва оттам, където е спряла, и прави чест. И като познаваме нейните възможности на живописец, ние сме убедени, че не след дълго време, тя ще ни зарадва със сериозни заразяващи, значими произведения на един зрял артист. Новият човек, тема на работите, с които е представена, когото тя уважава и обича, я поставя на добро място в изложбата.

Стефан Георгиев вилмо е художник без академична подготовка, но в работата му „Ул. Гурко“ се чувства една своеобразна връзка между постройка и колорит, от нея тук определено, макар и изпълнено с наивитет, въздействие.

Ладю Минков е представен с „Ул. Гурко“. У него — всичко е приятно, камерно, живописно добре предатено, технически цялостно. Компромис от неговата страна е все пак допуснатата, неподобаваща концепцията на Ив. Христов, формална организация на творбата му. В бъдещите изложби Минков положително ще подкрепи положителните качества на своята живопис с необходимата лична интерпретация на нещата.

Благой Иванов със своите три творби в изложбата допринася определено за нейния нов облик. „Кавали свирят“, въпреки известния формализм, противоречия, е произведение, изпълнено с много човечност, жизненост и въздействие. Живописно постижение, със своята колоритна организация е пейзажът му „Арбанаси“, наситен с много настроение и чув-

ство. Другият му пейзаж „Земя“ е също така силно въздействащ, въпреки известната абстрактност на баирите в задния план.

Характерното за този автор различно отношение към различните теми и задачи е един правилен път на развитие.

Друг, надежден млад живописец, е Стефан Петков, представен с един пейзаж „Из Търново“, в който недостатъчно здравият композиционен стремеж се компенсира от проявеното живописно чувство. Композицията му „Труд“ е една от малките фигурни композиции в изложбата, убедително построена архитектурно и като живопис, композиция, чиято идея и формални елементи обединено допринасят за нейното положително въздействие. Задружният труд, тема на творбата, може да стане една блестяща мина за творчеството на Стефан Петков.

Трудният път, по който върви Николай Семов, при неговата работливост и продуктивност, немигуемо ще го изведе до сериозни постижения, каквито наблюдаваме в творбите му „Гара Горна Оряховица“, „Търново вечер“ и др. Характерно за Семов е творческото претворяване на онова, което рисува. Нужно е при него още по-голямо задълбочаване по отношение връзката между идеите и пластичните компоненти.

Йордан Попов, един изтъкнат поет на природата, взема своето достойно място в изложбата. Художник с голям творчески опит, със своята чувствителност на лиричен творец, отдавна надмогнал елементарните идейно-пластични проблеми, Йордан Попов, който е в разцвета на своето творческо развитие, е радостен факт в изложбата. Неговият пейзаж „Роден край“ със своята психологически убедително, пресъздадена атмосфера има въздействието на един великолепен портрет. Пейзажът му „Ранна пролет“ е наричан на един дъх, въпреки известна неяснота на предния план. Той полскава пролетта на едно очаквано от художника творческо въздъхновение.

Завършвайки, др. Божков пожела на художниците, участващи в изложбата, още по-силни, за служени бъдещи успехи.

„Ятчка“ — Петър Минчев

На 8 октомври 1964 г. в Окръжната художествена галерия — Велико Търново — стана публично обсъждане на Общата художествена изложба, посветена на 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Присъстваха другарят Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията, други ръководители и много граждани.

Другарят Петър Георгиев, началник на отдел „Култура и изкуство“ при Окръжния народен съвет, откри обсъждането. Той даде думата за доклад на др. Атанас Божков, изкуствовед, старши научен сътрудник към Института за изобразително изкуство при БАН.

Преди да направи подробен анализ на изложбата, др. Божков подчерта наличието на необходимите условия за провеждане на едно сериозно обсъждане — присъствието на една подготвена, изискваща съвременни прояви в изобразителното изкуство публика и творби на художници, достатъчно зрели и съвременни,

„Школата на Теодосий Търновски“ — проф. Н. Кожухаров

„Арбанашки баири“ — Благой Иванов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдел „Партиен живот и пропаганда“ и Издателство и полиграфия — 25-27; отдел „Селскостопански“ и „Култура бит, хумор и сатира“ — 23-08; отдел „Икономически“ — 31-25; Счетоводство — 32-59; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 24-89.